Feature Selection – teoretyczne wprowadzenie

📌 1. Problem selekcji cech

W problemie selekcji cech (ang. feature selection) mamy dane:

• Macierz cech:

$$X = egin{bmatrix} X_1^{(1)} & X_2^{(1)} & \cdots & X_p^{(1)} \ X_1^{(2)} & X_2^{(2)} & \cdots & X_p^{(2)} \ dots & dots & \ddots & dots \ X_1^{(n)} & X_2^{(n)} & \cdots & X_p^{(n)} \end{bmatrix}$$

gdzie n to liczba obserwacji, a p — liczba wszystkich cech.

• Wektor etykiet $Y \in \{0,1\}^n$.

Zadaniem jest:

ightharpoonup Wskazanie (lub ranking) cech, które są istotne dla przewidywania Y.

★ 2. Generowanie danych (dataset 1 i dataset 2)

- Dataset 1:
- $ullet X_j \sim \mathcal{N}(0,1)$, $j=1,\ldots,p$.
- Oznaczmy przez k liczbę istotnych cech (np. k=10).
- Dla każdej obserwacji:
 - · Obliczamy:

$$S = \sum_{j=1}^k X_j^2$$

Wyznaczamy wartość krytyczną:

$$c=\chi_k^2(0.5)$$

(czyli medianę rozkładu chi-kwadrat z k stopniami swobody).

• Etykieta:

$$Y = egin{cases} 1 & ext{jeśli} \; S > c \ 0 & ext{w przeciwnym razie} \end{cases}$$

- Dataset 2:
- $X_j \sim \mathcal{N}(0,1)$, $j=1,\ldots,p$.
- Dla każdej obserwacji:
 - · Obliczamy:

$$S = \sum_{j=1}^k |X_j|$$

• Etykieta:

$$Y = egin{cases} 1 & ext{jeśli} \ S > k \\ 0 & ext{w przeciwnym razie} \end{cases}$$

🖈 3. Metody selekcji cech

• (a) Random Forest

Random Forest (RF) dostarcza dwóch miar ważności cech:

- Mean Decrease in Impurity (MDI):
 - Obliczana na podstawie spadku nieczystości (np. entropii) przy każdym podziale drzewa.
 - Dla cechy j:

$$ext{MDI}_j = \sum_{igsplace} \left(\Delta i(t) \cdot rac{N_t}{N}
ight)$$

gdzie:

- $\Delta i(t)$ zmniejszenie nieczystości przy podziale w węźle t.
- N_t liczność próbek w węźle t.
- $\bullet \quad N- {\sf liczność} \ {\sf wszystkich} \ {\sf pr\'obek}.$

• Permutation Importance (Perm):

• (b) Boruta

- Algorytm Boruta opiera się na Random Forest.
- Tworzy kopie (shadow features) permutacje oryginalnych cech.
- Porównuje ważność oryginalnych cech z ważnością shadow features, testując istotność.
- Wynik: każda cecha oznaczana jako:
 - Istotna (ważna)
 - Nieistotna
 - Niepewna

📌 4. Prawidłowy ranking

Definiujemy idealne uporządkowanie:

• Cecha istotna powinna mieć ranking wyższy (większą ważność) niż dowolna cecha nieistotna.

Matematycznie:

- ullet Dla k istotnych cech i p-k szumowych:
 - Sortujemy cechy malejąco według ważności.

★ 5. Miary skuteczności

- Prawdopodobieństwo prawidłowego uporządkowania
- Szacujemy:

$$\hat{P} = \frac{\text{liczba powtórzeń, w których istotne cechy są na topie}}{L}$$

gdzie L — liczba powtórzeń eksperymentu.

- Dokładność klasyfikacji
- Trenujemy klasyfikator (np. Random Forest) na t najwyżej ocenionych cechach.
- Sprawdzamy dokładność:

$$Accuracy = \frac{TP + TN}{TP + TN + FP + FN}$$

• Rysujemy wykres: Accuracy vs. t.

6. Eksperymenty

- Eksperymenty obejmują:
- Różne wartości:
 - n (np. 200, 500)
 - p (np. 50, 100, 500)
 - k (np. 5, 10, 20)
- Powtarzamy L=50 razy, by oszacować stabilność wyników.